

Natan Altman, *Anna Achmatovová* (1914)

TABULKY RYTMU ORIGINÁLU A PŘEKLADŮ

1. sloka:

2. sloka:

3. sloka:

Or.

Or.

Or.

1	2	3	4	5	6	7	8	9
u	-	u	-	u	u	u	-	
u	-	u	-	u	u	u	-	u
u	-	u	u	u	-	u	-	
u	-	u	u	u	-	u	-	u

1	2	3	4	5	6	7	8	9
u	u	u	-	u	-	u	-	
u	u	u	-	u	u	u	-	u
u	-	u	-	u	u	u	-	
u	-	u	-	u	-	u	-	u

1	2	3	4	5	6	7	8	9
u	u	u	-	u	u	u	-	
u	-	u	-	u	u	u	-	u
u	-	u	-	u	-	u	-	
u	-	u	-	u	u	u	-	u

H.V.

H.V.

H.V.

1	2	3	4	5	6	7	8	9
-	u	u	-	u	-	u	u	
u	-	u	u	u	-	u	-	u
-	u	u	-	u	-	u	u	
-	u	u	-	u	-	u	-	u

1	2	3	4	5	6	7	8	9
-	u	u	-	u	-	u	u	
-	u	u	-	u	-	u	-	u
-	u	u	-	u	-	u	u	
-	u	u	u	u	-	u	-	u

1	2	3	4	5	6	7	8	9
u	-	u	u	u	-	u	u	
u	-	u	-	u	-	u	u	u
u	-	u	-	u	-	u	u	
u	-	u	-	u	u	u	-	u

I.J.

I.J.

I.J.

1	2	3	4	5	6	7	8	9
-	u	u	-	u	-	u	u	
-	u	u	-	u	-	u	u	u
-	u	u	-	u	-	u	u	
-	u	u	-	u	-	u	-	u

1	2	3	4	5	6	7	8	9
u	-	u	-	u	-	u	u	
-	u	u	-	u	u	u	u	u
-	u	u	-	u	-	u	u	
u	-	u	-	u	-	u	-	u

1	2	3	4	5	6	7	8	9
-	u	u	-	u	-	u	-	
-	u	u	-	u	-	u	-	u
u	-	u	-	u	-	u	u	
-	u	u	-	u	-	u	-	u

Призрак

Зажжѐнных рано фонарей
Шары висячие скрежещут,
Всѣ праздничнее, всѣ светлей
Снежинки, пролетая, блещут.

И, ускоряя ровный бег,
Как бы в предчувствии погони,
Сквозь мягко падающий снег
Под синей сеткой мчатся кони.

И раззолоченный гайдук
Стоит недвижно за санями,
И странно царь глядит вокруг
Пустыми светлыми глазами.

H. Vrbová

Zářivá koule lucerny
na kandelábru vrže teskně.
Sváteční chvíle večerní.
Chumelí. Drobný sníh se leskne.

Splašené saně z ulice
pádí, jak když je někdo honí,
z modravé sítě vánice
vynořují se hlavy koní.

Na ustrnulém lokaji
se blýská zlaté premování
a prázdným okem potají
car slídí po bělostné pláni.

Přízrak

Rozsvícených časně luceren
Skřípou visící koule,
Stále svátečněji, stále světleji
Se sněhové vločky v letu třpytí.

A zrychlující stejnoměrný běh,
Jakoby v předtuše pronásledování
Skrz měkce padající sníh
Se pod temně modrou sítkou ženou koně

A pozlacený sluha
Stojí nehybně za saněmi,
A podivně se car rozhlíží okolo
Prázdnýma světlýma očima.

I. Jakubcová

Rozžatých časně luceren
kulatá světla poskřipují.
Svátečně světlým večerem
sněhové vločky třpytně plují.

A náhle rychle, rychleji
jakoby pronásledování
lehounkým sněhem alejí
jsou koně s modrou sítkou hnáni.

V kabátě, na němž zlato plá,
nehybně stojí v saních kočí.
A divně hledí dokola
carovy pusté, světlé oči.